

m. fl.).

Til §§ 36-39

Bestemmelserne i §§ 36-39 vedrører ansvars- og opgavefordelingen, efter at der er sket en forurening af havne eller strande og kyster.

Bestemmelserne fastslår, at der skal udarbejdes beredskabsplaner for bekæmpelse af olie- og kemikalieforurening af havne og sanering af kyster, og at der skal etableres de nødvendige beredskabsforanstaltninger.

Til § 36

Man er ved fastlæggelsen af ansvars- og opgavefordelingen gået ud fra, at forureningen af strande og kyster kan have forskelligt omfang, og at ansvars- og opgavefordelingen må tage højde herfor. Ved mindre forureninger af stranden vil den enkelte berørte kommune mest hensigtsmæssigt kunne vurdere, hvilken indsats der er behov for, ligesom kommunen selv vil disponere over eller kunne rekvirere det nødvendige materiel. Ansvar for saneringen af stranden vil derfor mest hensigtsmæssigt kunne overlades til den lokale myndighed.

Ligeledes vil kommunalbestyrelsen være den myndighed, der er bedst egnet til at udarbejde en beredskabsplan for iværksættelse af strandsanering i tilfælde af væsentlige forureninger af kysten og til at vurdere hvilke lokale kommunale og private ressourcer, der vil kunne indsættes. I *stk. 2* pålægges det kommunalbestyrelsen at udarbejde en sådan plan. Det er hensigten, at der skal være et snævert samarbejde mellem lokale, regionale og centrale myndigheder om udformningen og udarbejdelsen af disse planer, således at det bliver muligt at udnytte allerede indhøstede erfaringer (jfr. § 39).

Stk. 3 vedrører beskyttelsen af havne mod forurening og fastsætter, at kommunalbestyrelsen kan pålægge havnebestyrelsen at udarbejde en beredskabsplan for bekæmpelse af forurening i havnen. Endvidere kan havnebestyrelsen pålægges ansvaret for, at det nødvendige materiel til indsats i en bekæmpelsessituation er til rådighed. I det omfang det skønnes hensigtsmæssigt og praktisk muligt, kan havnebestyrelsen ved beredskabets dimensionering og beredskabsplanens udarbejdelse tage hensyn til eksistensen af det statslige bekæmpelsesmateriel, som miljøstyrelsen til brug for »havberedskabet«, jfr. § 35, har udstationeret ved civilforsvarskorpsets udrykningspligtige afdelinger, samt til civilforsvarskorpsets eget beredskabsmateriel,

jfr. civilforsvarslovens § 1, stk. 2, således at dette specialmateriel med betjeningspersonel fra civilforsvarskorpset som hidtil kan indsættes mod betaling af tariffmæssig materielleje ved olie- og kemikalieforurening i havne m. v., når dette skønnes påkrævet.

Der er således ikke nogen pligt for havnebestyrelsen til selv at anskaffe det nødvendige bekæmpelsesmateriel, og der tilsigtes heller ikke med bestemmelsen nogen ændring af gældende tilfredsstillende ordninger i form af abonnement på materiel hos redningskorps eller om bistand fra CF-korpset.

Endvidere har formentlig en række af de virksomheder, der frembyder særlig risiko for forurening, selv anskaffet det nødvendige materiel til bekæmpelse af en forurening.

Omfanget af beredskabsmateriel og beredskabsplanens indhold vil variere afhængigt af karakteren af besejling af havnene, således at der ikke vil skulle stilles de samme krav i en lystbådehavn som i en raffinaderihavn.

Tilsynet med, at det nødvendige materiel er til rådighed og vedligeholdes, samt med planernes udarbejdelse påhviler kommunalbestyrelsen, der har det egentlige ansvar for bekæmpelse af forurening af havne og sanering af kyststrækninger (jfr. *stk. 1*).

Til § 37

Beredskabsplanerne for bekæmpelse af forurening af havne og sanering af kyststrækninger sendes af kommunalbestyrelsen til amtsrådet, i hovedstadsområdet hovedstadsrådet, og til miljøstyrelsen, således at det i forbindelse med en konkret bekæmpelsesaktion står klart for disse myndigheder, hvem der skal alarmeres i den enkelte kommune, og således, jfr. § 38, at det bliver muligt for amtsrådet, i hovedstadsområdet hovedstadsrådet, at samordne de kommunale beredskabsplaner.

Til § 38

Erfaringerne med større forureninger af strande med olie tyder på, at det ofte vil være hensigtsmæssigt at inddrage amtsrådet i saneringsarbejdet, ikke mindst f. s. v. angår koordineringen gennem miljøstyrelsen med de statslige styrelser (f. eks. civilforsvarskorpset, forsvaret og skovstyrelsen). Alvorlige og omfattende forureninger kan endvidere stille krav til indsats af ressourcer og materiel, der overstiger den enkelte kommunes formåen, ligesom forureningen som regel vil berøre mere